

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΖΩΗ

Τεύχος 3 - Δεκέμβριος 1966

7. Η ΠΟΡΕΙΑ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

Τὴν εἰκόνα τῆς ποίησης στὴ Θεσσαλονίκη συμπληρώνουν ἀρκετοὶ ποιητές, πὺν χωρὶς νὰ εἶναι πάντοτε νεώτεροι τῶν προηγουμένων, πρωτοεμφανίστηκαν μέσα στὰ χρονικὰ πλαίσια τῆς τελευταίας δεκαετίας: Στ. Βαλιούλης, Ν. Γρηγοριάδης, Ἀν. Εὐαγγέλου, Αὐρ. Εὐστρατιάδης, Δ. Καΐσης, Ν. Καρανικόλας, Θ. Καρυπίδης, Μ. Κέντρου - Ἀγαθοπούλου, Μ. Μέσκος, Δ. Μπαγλάνης, Χρ. Σαμουηλίδης καὶ ὁ πρόωρα χαμένος Γιώργος Σεφερτζῆς. Μεταξὺ τῶν πὺν νέων τουλάχιστον αὐτῆς τῆς ομάδας ὀφείλει κανεὶς νὰ ξεχωρίσει τὴν παρουσία τοῦ Ἀνέστη Εὐαγγέλου. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ποιητὲς αὐτοὺς ἐμφανίστηκαν ἢ ἀπὸ τὶς στήλες τῆς «Διαγωνίου», πὺν συνεχίζει τώρα τὴ δεύτερη περίοδο ἐκδόσεώς της, ἢ ἀπὸ τὸ περιοδικὸ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ, πὺν χωρὶς νὰ ἐκφράζει πὰ μὴ ἰδιαίτερη πνευματικὴ στάση καὶ φιλοξενώντας μὴ εὐρύτερη καὶ ποικίλη λογοτεχνικὴ παραγωγή, ἐκάλυψε μὲ τὴ συνεχῆ του κυκλοφορία ὅλη τὴν τελευταία δεκαετία.

● ΚΑΙ Η ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ; Ὑστερα ἀπὸ μὴ μακρὰ περίοδο ὑπεροχῆς τῆς ποίησης ἢ διαπίστωση μὴς ἐναλλαγῆς δὲν εἶναι ἴσως πρόωρη. Ἀπὸ τὸν Παῦλο Παπασιώπη καὶ τὸν Τηλέμαχο Ἀλαβέρα ὡς τοὺς νεώτερους Κώστα Λαχὰ καὶ Σάκη Παπαδημητρίου, τὸ σύνολο τῶν πεζογράφων τῆς Θεσσαλονίκης πὺν ἐμφανίστηκαν ὕστερα ἀπὸ τὸ 1950 (Βασίλης Βασιλικός, Νίκος Μπακόλας, Νίκος Καχτίσης, Γιώργος Χειμωνᾶς, Νίνα Κοκκαλίδου - Ναχμία, Ντίνος Χριστιανόπουλος, Γιώργος Ἰωάννου καὶ Χρίστος Σαμουηλίδης) συνέχισε μὲ λιγότερες ἐξαιρέσεις τὴν παράδοση τῆς Θεσσαλονικιώτικης πεζογραφίας τῶν ἐσωτερικῶν ἀναζητήσεων καὶ ἐπιτεύξεων, ἢ ὁποία σήμερα, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκδοση τῶν τελευταίων βιβλίων τῶν Γ. Χειμωνᾶ, Γ. Ἰωάννου καὶ Ν. Μπακόλα, ξαναβρίσκεται σὶς πὺν προχωρημένες θέσεις τοῦ νεοελληνικοῦ πεζοῦ λόγου.

● ΕΛΩ, μὲ τὴ σημείωση πὺς ὁ γρήγορος βηματισμὸς δὲν ἐπέτρεψε οὔτε τὴ μνεία κἄν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας φρουρᾶς τοῦ δοκιμίου καὶ τῆς κριτικῆς (ἀπὸ τὸν Π.Σ. Σπανδωνίδη, τὸν Π. Ὠρολογᾶ καὶ τὸν Ἀχ. Καλεύρα ὡς τὴ Ν. Ἀναγνωστάκη, τὸν Π. Μουλλᾶ, τὸν Β. Νησιώτη, τὸν Ἀμύντα Παπαβασιλείου, τὸν Ἡλ. Πετρόπουλο καὶ τὸν Β. Φράγκο), θὰ μπορούσε νὰ λήξει καὶ μάλιστα αἰσίως αὐτὴ ἢ σύντομη ἀναδρομή. Ἄν βέβαια παρὰ τὴν ἑλλιπῆ ἀπαρίθμηση προσώπων καὶ περιοδικῶν, ὅπου ἦταν φυσικὸ ἐρῆμην τῶν κειμένων νὰ καταλήξει, κατὰ φερονε ἢ μὲν σπουδὴ της νὰ μὴν ἀγνοήσει, ἢ δὲ σχηματικότητά της νὰ μὴν παραχαράξει τὰ οὐσιώδη γνωρίσματα τῆς φυσιογνωμίας πὺν εἰς νὰ περιγράψει.

Π. ΣΩΤΗΡΙΟΥ